

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **T. Z.** ,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 czerwca 2025 r.

zażalenia wniesionego przez oskarżyciela prywatnego R. Z.

na zarządzenie przewodniczącej VI Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu

Okręgowego w Elblągu z dnia 4 kwietnia 2025 r., sygn. akt VI Kz 354/24,

odmawiające przyjęcia kasacji pełnomocnika oskarżyciela prywatnego od

postawienia Sądu Okręgowego w Elblągu

z dnia 14 stycznia 2025 r., sygn. akt VI Kz 354/24,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 i 2 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, stosownie do art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i art. 519 k.p.k., przewodnicząca VI Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w Elblągu odmówiła przyjęcia kasacji pełnomocnika oskarżyciela prywatnego złożonej od postanowienia utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w Łławie z dnia 4 grudnia 2024 r., sygn. II K 521/24 o umorzeniu na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. postępowania karnego skierowanego przeciwko T. Z. w sprawie czynu z art. 216 § 1 k.k.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył R. Z. . W środku odwoławczym domagał się zmiany zarządzenia, względnie jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżący podniósł, iż jest ono obarczone obrazą przepisów prawa materialnego i procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Podstawą wydania zaskarżonego zarządzenia był przepis art. 519 k.p.k., który określa katalog orzeczeń podlegających kasacyjnemu zaskarżeniu. Nie od wszystkich bowiem prawomocnych orzeczeń przysługuje nadzwyczajny środek zaskarżenia. Wedle powyższego unormowania do katalogu orzeczeń podlegających zaskarżeniu kasacją zalicza się prawomocne wyroki sądu odwoławczego kończące postępowanie, a nadto - w drodze wyjątku - jedna kategoria prawomocnych postanowień sądu odwoławczego - utrzymujących w mocy postanowienie o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. Jest to jednocześnie katalog zamknięty. Dodać można, że ustawodawca w kolejnych przepisach Rozdziału 55 k.p.k. wręcz go jeszcze ogranicza (vide: art. 523 § 2 i 3 k.p.k.). Kasacja jest dodatkowym, niejako pozainstancyjnym środkiem zaskarżenia i jako taki z natury rzeczy nie może dotyczyć wszystkich spraw i kategorii orzeczeń.

W świetle powyższego oczywiste jest, że postanowienie o umorzeniu postępowania z powodu przyczyny określonej w art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. nie należy do przedmiotowego, limitowanego, katalogu. W konsekwencji nie przysługuje od niego kasacja. Powyższe obligowało niewątpliwie do wydania zaskarżonego zarządzenia o odmowie przyjęcia - niedopuszczalnego przez ustawę - środka zaskarżenia. Zaprezentowane przez skarżącego w zażaleniu wywody nie mogły zakwestionować dokonanej w zaskarżonym zarządzeniu oceny dopuszczalności kasacji. Fakt niezadowolenia oskarżyciela ze sposobu prawomocnego zakończenia postępowania karnego poprzez wydanie orzeczenia umarzającego owo postępowanie i cytowane na tym tle różnorakie orzecznictwo wykładające reguły prawidłowej oceny dowodów pozostawały natomiast w tej kwestii irrelewantne, gdyż

istotnie wykraczały poza materię obecnego postępowania odwoławczego nie mając związku z formalną kwestią dopuszczalności kasacji.

Z tych przyczyn, podzielając zasadność zaskarżonego zarządzenia, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]